Nº. 3642.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden franko p. p. *f* 6.00.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan »het Bureau van DE TIJD.«

WOENSDAG 27 APRIL.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 26 April.

Middelerwijl wij elk oogenblik afwachten het beslissend antwoord op de laatste poging, door de diplomatie voor het behoud van den vrede gedaan, vernemen wij dat allerwege de publieke opinie is aangegrepen geworden door eene beweging van gramschap tegen Oostenrijk. Ook de goevernementen deelen daarin. Allen haasten zich, om zich te wapenen, en te protesteren tegen den stap van het hof van Weenen. Dat protest intusschen is in verre na niet eensluidend. De Pruissen betuigen slechts hun leedwezen; de Engelschen betoonen zich spijtig over de teleurstelling, dat hunne bemoeijingen met geen beteren uitslag zijn bekroond; de Russen, eindelijk, beijveren zich, als hadden zij op deze omstandigheid gewacht, om een daad te stellen van vijandschap tegen Oostenrijk en van sympathie voor Sardinië en Frankrijk. Dit laatste protest, als de woorden, die de telegraaf ons heeft aangebragt, juist zijn, is niet weinig geschikt, om de bestaande onrust te vermeerderen. Want zij ligten een deel op van den sluijer, waaronder hetgeen er broeit, bedekt wordt gehouden. Immers Rusland; blijkens de zoo even besprokene depêche, verklaart, niet dat het neutraal zal blijven gelijk Duitschland, maar zoolang Duitschland neutraal blijft. Hetgeen geheel iets anders is en even dreigend er uit ziet voor Duitschland als voor Oostenrijk; want daaruit kan men, zonder tusschen de regels te lezen, afleiden, dat Rusland de neutraliteit van Duitschland eischt onder bedreiging, dat het anders de partij van Frankrijk kiezen zal.

Wij hebben altijd gevreesd, dat er eene geheime verstandhouding bestond tusschen Frankrijk en Rusland. Wij hebben dat gezegd van den dag af, dat Frankrijk, na te Sebastopol eene voldoening voor de militaire eer te hebben behaald, Engeland gedwongen heeft vrede te maken met Rusland *à tout prix*. Wij hebben destijds herhaaldelijk gezegd, dat de Fransch-Engelsche alliantie op weg was om plaats te maken voor eene Fransch-Russische; dat de bond, tusschen Frankrijk en Engeland gesloten, zijne kracht verloren had, omdat de sympathiën elders heen gingen. Men heeft voor dit ons vermoeden de schouderen opgehaald. Intusschen, er is sinds veel gebeurd, dat daaraan waarde gaf. De ontmoeting te Stutgart, waarvan nooit iets is uitgelekt, de kuijerijen der Russen in Italië, gedurende den jongsten nazomer, gaven maar al te veel voedsel aan de vrees, dat er iets gesmeed werd. En als men nu uit den mond van lord Derby verneemt, dat de Russen met hun voorstel van een Kongres de zaken zijn komen in de war sturen juist op het oogenblik, dat lord Cowley er in geslaagd was om de gerezene moeijelijkheden te regelen, is er dan geen grond tot de vraag, of het plan van een Kongres soms ook is voorgesteld, om den vrede onmogelijk en den oorlog onvermijdelijk te maken? Men vindt daartoe des te gereeder reden in den grooten haast, dien de Russen gehad hebben, om de eerste gelegenheid de beste aan te grijpen tot een vijandige verklaring tegen Oostenrijk en tot eene bedreiging tegen Duitschland, als het niet neutraal mogt blijven.

Ook daaruit verklaart zich de toon van lord Derby's redevoering, die vol was van wrevel tegen Rusland; gelijk daaruit ook [illegible] verklaard wordt door het Engelsch kabinet betoond [illegible] Oostenrijk om den stap te Turijn gedaan; omdat het geene Kleinigheid is voor Engeland de Fransche ondernemingszucht in de Middellandsche zee gesteund te zien door Rusland. Rusland en Frankrijk vereenigd zijn, uit den aard der zaak, de twee eenige vijanden, die Engeland op het vasteland te duchten heeft. En het is zeer natuurlijk dat Engeland liever zou hebben gezien, dat Oostenrijk die zamenwerking, des noods door groote offers, verijdelde, dan dat het daartoe door eene oorlogsverklaring tegen Sardinië, de begeerde gelegenheid aanbood. Maar het is voor Oostenrijk eene geheel andere vraag, of het zich ten believe van Engeland en zonder eenige schadevergoeding groote offers moest laten welgevallen vóór dat het zelfs beproefd had zijn regt te handhaven op het slagveld, zoo als de overmoedige eisch was van de beruchte brochure in de nabijheid van Keizer Napoleon geschreven en door den Franschen *Moniteur* geprezen. Eene groote mogendheid, die aan zulken eisch toegeeft, treedt af van haren rang. En kan en mag eene groote mogendheid derwijze abdikeren?

Maar men heeft van Oostenrijk niets gevergd, dat dit rijk tot oneer zou kunnen verstrekken of zijn regt verkorten; zoo beweert men. Maar dat is juist de vraag. Al wat te Turijn en te Parijs in de laatste maanden is gebeurd, getuigt, dat al was de officiële eisch niet verontrustend, — hij kon dat niet zijn; een onregtvaardige eisch kan in de diplomatie zich nooit in zijne brutale naaktheid vertoonen; hij wordt verborgen onder onbepaalde algemeenheden — de bedoelingen daarentegen verrieden openbaarlijk de oneer en verkorting der regten van Oostenrijk. Let op de troonrede van Koning Viktor Emmanuel, die niet als Koning van Sardinië, maar voor gansch Italië sprak. Let op de redevoeringen van graaf Cavour, die een vrijheidsoorlog tegen Oostenrijk predikte. Let op de vrijscharen van Garribaldi, die van de onderdanen van Oostenrijk tegen Oostenrijk een legerkorps vormden. Let op eindelijk, dat dit alles geschiedde onder de goedkeuring en bescherming van Frankrijk. En vraag u dan af, of al wat er gedaan is, om zoogenaamd door een kongres den vrede te behouden, door Oostenrijk niet moest worden opgenomen als eene komedie in 't groot, waarbij men de publieke opinie in Europa zand in de oogen wierp en de plannen des oorlogs verborg onder betuigingen van liefde voor den vrede, dien men behendiglijk, toen hij op weg was om behouden te blijven, door Russische voorstellen hielp verstoren?

Intusschen, nu de Russen zijn voor den dag gekomen, ten minste als de telegraaf hunne verklaring naauwkeurig heeft overgebragt, nu kan er geen twijfel meer zijn omtrent de ware bedoelingen van hetgeen er beraamd wordt. De omstandigheden worden er des te gewigtiger om, en het gevaar voor een algemeenen langdurigen Europeschen oorlog des te grooter.

Men schrijft ons, uit Rome, 16 April:

»Deze letteren geworden u door middel van den spoorweg, die Rome aan Civita-Vecchia verbindt, en dezen morgen geregeld voor 't openbaar verkeer geopend is, tot groote blijdschap vooral voor dat deel der Romeinsche bevolking, hetgeen nog niet in de gelegenheid was geweest, om dat middel van vervoer van nabij in werking te zien. De lagere volksklasse alhier is zeer ordentelijk, vrolijk en gedwee. Zij onderscheidt zich niet weinig en zeer gunstig van het gepeupel, dat men schier in alle groote hoofdsteden van Europa aantreft, en daar schromelijk verwilderd schijnt. De republiek van Mazzini heeft in 1848 het onmogelijke beproefd, om ook in Rome dit deel der bevolking stelselmatig in den poel der ergste zedeloosheid te werpen. Men heeft toen aan dat goede volk veel kwaad gedaan, ofschoon er thans nog slechts weinige sporen van dat bederf over gebleven zijn. Over het algemeen genomen is het volk gansch terug gekomen van dien roes der ongebondenheid, die toen als een voortdurende dronkenschap geweest is, en met der daad ook door dronkenschap zoowel als door slechte vrouwen werd gaande gehouden.

»Het valt zeer op, hoe hier alles rustig en stil blijft op het oogenblik, dat alle heethoofden in Italië ten strijde worden opgeroepen voor de zoogenaamde vrijheid van Italië. Hier, in Rome, heeft de Piëmontesche uitnoodiging tot den beoogden vrijheidsoorlog weinig bijval gevonden, hoewel er van de zijde der Piëmontesche drijvers niets gespaard is, om de gemoederen in gisting te brengen. Wij hebben hier Piëmontesche agenten aan het werk gehad, die, met een officiëel karakter bekleed, zich niet ontzagen het volkenregt te schenden met hunne bureaux in te rigten tot wervingskantoren. Het goevernement heeft ze laten begaan. De uitkomst is een genoegzaam volkomen *fiasco* geweest. De markies d'Azeglio, die toen hier was, zou kunnen getuigen: dat de Piëmontesche oorlogswervers slechts eenige kwade jongens hebben kunnen opdoen, die het ouderlijke huis wilden ontloopen. Het volk heeft geen lust om voor de uitbreiding van Sardiniens magt in Italië en nog veel minder om ter eere van de Franschen ten oorlog te gaan. Het is volstrekt niet Fransch-gezind, en zoo het woord Duitscher hier al, gelijk overal in Italië, een scheldnaam is, gij behoeft er niet aan te twijfelen, dat men nog minder op de Franschen dan op de Duitschers gesteld is.

Rome vloeit thans over van vreemdelingen, die 't Paaschfeest komen vieren. Zij zijn in de laatste weken met duizenden aangekomen en brengen welvaart in de stad aan. Een overtuigender bewijs van de rust en kalmte, die hier heerschen, zou moeijelijk kunnen worden geleverd.

De koning van Napels is den 12 dezer door den Kardinaal van Capua ten volle bediend te Caserta. De Koning was bij volle kennis en heeft al de omstanders gesticht door zijn eenvoudig geloof, en de kalmte en de grootheid van gemoed, waarmede hij de eeuwigheid te gemoet gaat. Het volk heeft, bij deze gelegenheid op nieuw getoond door de ontegensprekelijkste teekenen van liefde en deelneming, dat het aan den Koning met hart en ziel gehecht is. Ik kan u stellig verzekeren, dat bij de gevaarlijke omstandigheden, waarin de Koning, en bij de beweging, waarin Italië verkeert, in geheel het Napolitaansche geen zweem van onrust is waargenomen. Daarbij kan ik nog dit voegen, dat niet één Napolitaan naar Piëmont is vertrokken, om dienst te nemen onder het gespuis van Garribaldi.

Onder het regiment Zwitsers, dat hier in garnizoen ligt, komt een kompagnie voor, die [illegible] uit Belgen en uit Hollanders bestaat. Ik heb er eenigen van gesproken, die mij hunne bijzondere tevredenheid te kennen gaven over de militaire dienst alhier. Zij hadden gedurende acht dagen geestelijke oefeningen gehad als voorbereiding tot het Paaschfeest.

Ten slotte nog een woord over den knappen korrespondent, dien de *Amsterdamsche Courant* er te Parijs op nahoudt. Hij spreekt over vogelvlugten in den tuin van het vatikaan, die niemand kent, en van vogels, die er door den Paus gevoed worden, en er niet te vinden zijn. Er is daarentegen wel eene vogelvlugt in het Quirinaal; de vogels zijn er ook; maar Zijne Heiligheid heeft dit paleis sinds 1849 niet meer bezocht. Vertel hem daarenboven, dat er in San-Michele geene politieke veroordeelden zitten, en dat Zijne Heiligheid nooit met zijne ministers uit wandelen gaat, enz. enz. De man heeft dat alles, met veel meer, uit zijn duimen gezogen, en behoort tot die soort van korrespondenten, die brieven uit Rome schrijven zonder Rome te kennen.«

Gelijk overal in de wereld, blijft ook het Protestantismus in onze voormalige bezittingen aan de Kaap niet eensgezind. Volgens een brief van daar in het *Handelsblad*, heeft een zekere Ds. Postma zich met eenige gemeenteleden afgescheiden, en een »vrijer gereformeerde Kerk" gesticht. De *Kerkelijke Courant* toont zich daarover zeer verbolgen, noemt het gedrag van Ds. Postma onchristelijk, en rangschikt hem onder de scheurmakers, die de goede orde der Kerk verstoren. Het blad betreurt Ds. Postma's handelingen te meer, daar het betere gedachten van hem had, en zegt, om te doen zien dat daarvoor goede gronden bestonden: »Hij predikte met den toga, waar men dat gewoon was en had den driekanten hoed afgelegd. — Wie kon denken dat een man, die zoo verstandig wist toe te geven, op een ander punt zoo hoogst onverstandig en roekeloos handelen zou?"

Helaas! hoe weinig kan men toch op de schoonste antecedenten vertrouwen! Men ijst bij de gedachte, dat thans misschien Ds. Postma den driekanten hoed weder heeft opgezet, en zonder toga predikt!

Den 20n dezer is het R. K. armhuis te Uithuizermeeden, door 28 personen bewoond, geheel afgebrand.

De leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn opgeroepen tegen Woensdag 27 dezer, namiddags

en 2 ure, ter hervatting der werkzaamheden. De ontwerpen van wet, die bij deze Kamer behandeld moeten worden, zijn de volgende: 1°. regeling van het gebruik van het koloniaal batig slot over 1856: 2°. onteigening van perceelen ten behoeve van den aanleg van een provincialen weg van Fijnaart, over Oud-Gastel, naar Rosendaal (Noord-Brabant); 3°. herziening van het tarief van regten op den in-, uit- en doorvoer; 4°. wijziging der tarieven van sommige accijnsen, 5°. regt van successie en van overgang; 6°. wijziging der bepalingen omtrent de heffing van den accijns op het geslagt van de runderen en kalveren; 7°. herziening der wet op den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken; 8°. tiendvrijdom ter bevordering van landverbetering; 9°. regeling van de afschaffing der slavernij in Nederl. Oost-Indië; 10°. eindbestemming der baten, voortspruitende uit de likwidatie der voormalige wees- en momboirkamers; 11°. nadere vaststelling van het totaal van het Vde Hoofdstuk der begrooting van de staatsuitgaven voor het dienstjaar 1858; 12°. uitgaven wegens verstrekkingen, dienst 1859, departement van marine; 13°. inkoop en amortizatie van rentegevende Nationale Schuld; en 14°. voorstel van den heer Sloet tot Oldhuis, tot verandering der tienden in grondrenten.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal is bijeen geroepen tegen Dingsdag 3 Mei aanstaande, tot hervatting van hare werkzaamheden. De Regering heeft thans aan de Kamer hare antwoorden toegezonden nopens het wetsontwerp tot bekrachtiging van de voorloopige koncessie tot den aanleg van den Noorderspoorweg, waarbij, naar men verzekert, de gewijzigde koncessie aan de heeren Sloet en Reuchlin, voor den Noorderspoorweg, en de nieuwe voorloopige koncessiën aan de heeren Bredius, Sypestein, voor den Zuider- en Zeeuwsch-Limburgschen spoorweg.

Door den minister van Binnenlandsche Zaken is een raad van ingenieurs van den waterstaat bijeengeroepen, onder voorzitterschap van den inspekteur Conrad. Deze raad zal te Amsterdam bijeenkomen en is ingesteld om den minister omtrent verschillende punten met de doorgraving van Holland op zijn smalst in verband staande, voor te lichten. Onder de punten, door den minister gesteld, behoort ook de beantwoording der vragen, of het raadzaam is het maken van een kanaal van Holland op zijn smalst bij wijze van koncessie te doen uitvoeren, dan of het beter ware de uitvoering voor 's rijks rekening te doen plaats hebben, en naar welk plan de uitvoering zou behooren te geschieden.

Volgens den *Stoompost* zouden de voorwaarden der voorloopige koncessie, verleend aan de heeren Bredius en Sypestein, voor den Zuider-spoorweg hoofdzakelijk bestaan in rente-garantie van regeringswege ad 4½ pCt.; voorts in subsidie voor bruggen en andere groote werken. Het benoodigde kapitaal zou bedragen pl. m. *f* 35.000,000.

Een 20tal fabriekanten van tapijtgoederen, vloerkleeden enz., te Hilversum, hebben zich bij gedrukt adres aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal gewend, met verzoek hunne belangen bij de tariefsherziening in overweging te willen nemen. Zij wijzen er op, dat het regt sedert 30 jaren 11$\frac{3}{10}$ pCt. beliep, terwijl men in Frankrijk 500 pCt. per kilo, in Belgie 108 pCt. de 100 kilo in het Tolverbond *f* 70 de 100 kilo, en in Engeland 17 cent per oude vierkante el heft, hetgeen op een koehaaren kleed met 34 pCt. gelijk staat. Zij verzoeken dat de Kamer om de vele grieven tegen het wetsontwerp ingebragt, dit verwerpe.

Nopens de garnizoens veranderingen die tegen 1 Mei bepaald waren, schijnen eenige nadere beschikkingen te zijn genomen. Zij zouden, voorloopig, geheel of ten deele geen voortgang hebben. Intusschen hangt dit natuurlijk ook af van den loop, dien de zaken buiten 's lands nemen en waarop de aandacht voortdurend zeer gespannen blijft. Nemen de omstandigheden onverhoopt een nog ernstiger keer, zoodat eenige maatregelen van voorzigtigheid zouden noodig worden, dan spreekt men er van, dat, even als 1848, een paar vroegere ligtingen, 't zij geheel, 't zij gedeeltelijk zouden worden opgeroepen.

Bij beschikking van 21 April 1859, heeft de minister van Binnenlandsche Zaken goedgevonden, in het hoofdkiesdistrikt 's Hertogenbosch aan te wijzen de onderkiesdistrikten.

Eenige der telegrammen, in ons buitengewoon Nommer van gisteren medegedeeld, waren ontleend aan de afzonderlijke bulletijns, welke het *Handels en Effectenblad* den geheelen dag door in de stad heeft verspreid.

Z. M. heeft goedgekeurd de benoeming van H. C. van Calcar, tot sekret. der gem. Sommelsdijk.

Bij Zr. Ms. besluit van den 21 dezer is bepaald, dat de kommissie tot het doen eener inspektie over het Koninklijk Instituut voor de marine te Willemsoord voor dit jaar zal bestaan uit:

den vice-admiraal D. Bijl de Vroe, direkteur en kommandant der marine te Willemsoord, als voorzitter;

den hoogleeraar C. van Heynsbergen, prezident der kommissie tot het examineren der zeeofficieren enz.;

de kapiteins ter zee M. C. van Vreeland, R. van Voss;

en de kapitein-luitenants ter zee G. C. C. Pels Rijcken en J. P. G. Muller;

de vier laatstgenoemde als leden.

EINDHOVEN, 24 April. Dezen nacht, is omstreeks half twaalf ure, het gas-rezervoir gesprongen. Er hebben geene andere ongelukken plaats gehad.

HOORN, 23 April. Hoogste graanprijzen. Tarwe *f* 8; Gerst *f* 4,50; Haver *f* 4,87½; Bruine dito *f* 9,75; Witte dito *f* 10; Groene dito *f* 16; Witte (groote) dito *f* 11. Boter per Ned. ℔ *f* 1; Kippen a *f* 0,70; Kipeijeren a *f* 2,25 per 100 stuks; Eendeijeren a *f* 2,40 per 100 stuks.

LEIDEN, 22 en 23 April. Gras-Boter: 1ste kwal. *f* 1,32½ a *f* 1,45; Schei-Boter: 2de kwal. *f* 1,15 a *f* 1,30 per Ned. ℔.

ALKMAAR, 23 April. Ter kaasmarkt van gisteren zijn aangevoerd: 130 stapels kaas, wegende te zamen 26,401 Ned. ℔. De prijs was: kleine hooikaas *f* 25,50; dito middelb. *f* 24; dito komm. *f* 24, per 50 Ned. ℔.

De graanprijzen waren als volgt: Tarwe *f* 8,25; Rogge *f* 6,50; Gerst *f* 5; Haver *f* 4,75; Paardenboonen *f* 7; Kanariezaad *f* 12,25.

Heden werden aangevoerd 5 paarden, 25 koeijen, 5 kalveren, 337 schapen, 100 lammeren, 110 magere varkens en 187 biggen.

DOKKUM, 23 April. De handel in vlas alhier, in de beide eerste maanden des jaars in eene zeer levendige stemming, is sedert het laatst der vorige maand veel flaauwer geworden; daar echter de voorraad aanzienlijk is verminderd, en op vele dorpen geheel is afgewerkt en opgeruimd, kan men tot nog toe niet slagen tot aanmerkelijk mindere prijzen in te koopen, en daar de puike soorten bijkans niet meer voorkomen, besteedt men daarvoor altijd nog zeer hooge prijzen; middel- en lagere soorten zijn nog in genoegzamen voorraad voorhanden. — De handel in granen was hier den laatsten marktdag iets levendiger. Tarwe goede kwaliteit, 57 ℔ Leeuwarden beursgewigt konde *f* 7.60 opbrengen. Rogge 54 ℔ *f* 6. Gerst 47 ℔ winter *f* 4.20. Haver zonder handel. Paardenboonen goed van kwaliteit *f* 7.20. — Vette koeijen, met goeden handel tot vorige prijzen. — Kalveren zeer duur, het aantal onverkochte daarvan is zeer gering, de verscheping daarvan is tegenwoordig zeer levendig; en is sommige dagen ver over de 100. — In aardappelen is bijkans geen handel; de puike soorten zijn van *f* 1 tot *f* 1.20 per mud te bekomen.

De telegraaf van heden meldt het volgende:

PARIJS, 26 April. De *Patrie* meldt, dat heden aan de kamers een gewijzigd wetsontwerp, betreffende het op te rigten kontingent, zal worden aangeboden. Geene nieuwe leening zal door de regering worden gesloten.

Volgens een gerucht zullen de Keizer en prins Napoleon Woensdag naar het leger der Alpen vertrekken.

WEENEN, 26 April. Volgens een alhier loopend gerucht, is het ultimatum van Oostenrijk door Sardinië niet aangenomen.

De *Oesterreichische Correspondent* betoogt, dat aan het kabinet te Berlijn, door Oostenrijk vooraf kennis van zijn voornemen omtrent het ultimatum was gegeven, zoodat ook voor het vervolg een getrouw bondgenootschap tusschen Oostenrijk en Pruissen is te hopen.

TRIëST, 26 April. Volgens berigten van Hongkong, dd. 15 Maart, was lord Elgin naar Engeland teruggekeerd. Het hof te Peking heeft zich tegen de toelating van den Engelschen gezant verklaard. De nieuwe wereldlijke keizer te Japan was gekroond.

LONDEN, 26 April. Op het banket, door den lordmayor van Londen gegeven, heeft sir John Pakington eene rede uitgesproken, waarin werd gezegd dat, indien de oorlog mogt uitbarsten, de vloten der westersche mogendheden zich op de Middellandsche zee en in het Kanaal zullen vertoonen. Lord Derby deelde mede, dat in dit geval het Kongres als mislukt te beschouwen is; voorts dat gisteren (Maandag) een nieuw voorstel naar Weenen en Parijs is afgezonden, houdende aanbod der bemiddeling van Engeland alleen, waartoe de onderhandelingen zullen worden gevat door lord Cowley, doch op voorwaarde dat Frankrijk, Oostenrijk en Sardinië of onverwijld de wapens nederleggen, of hunne krijgsmagt werkeloos zullen laten. Niets wettigt, volgens 's ministers verklaring, het laakbare en „misdadige" gedrag van Oostenrijk; op deze mogendheid alleen rust de verantwoordelijkheid; Engeland zal eene gewapende strikte onzijdigheid in acht nemen.

BERN, 25 April. Twee sardinische stoombooten die in de dienst op het Boven-meer voorzien, hebben de wijk naar Magadino in Zwitserland genomen, uit vrees door de Oostenrijkers aangevallen te worden. Dientengevolge is de cirkulatie langs het meer bijna geheel gestremd.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 25 April. Men zegt, dat de heer de Persigny te Londen den hertog van Malakoff zal vervangen, daar deze tot kommandant van het observatie-leger aan den Rijn is benoemd. Maarschalk Castellane zou naar Chambery vertrekken; terwijl de maarschalk Baraguey d'Hilliers zich naar Besançon en het departement du Var moet begeven. Generaal Niel zou het korps, dat naar Genua oprukt, kommanderen.

— Thans wordt niet meer van de waarschijnlijkheid gesproken, dat de oorlog zal uitbreken, maar van het oogenblik dat hij zal aanvangen en van zijne uitbreiding. Naar men zegt, zal Dingsdag het Oostenrijksche ultimatum verstreken zijn. Den volgenden dag zouden de aan de Ticino vereenigde troepen den veldtogt kunnen beginnen. Wat de Fransche strijdkrachten betreft, die in de rigting van Marseille en aan Piëmonts grenzen zich opeen hoopen, deze zullen zich niet eerder in beweging stellen, dan wanneer de oorlog officieel verklaard is.

Twee korpsen zullen over land den Sardinischen bodem betreden, het derde zal te Genua ontschepen.

De Fransche en Oostenrijksche gezanten te Weenen en te Parijs hebben hunne paspoorten nog niet gevraagd, maar maken zich tot hun vertrek gereed.

— In den *Moniteur* leest men Pruissens adhaezie aan het protest van Engeland en Rusland. Men moet zich evenwel van die demonstratie niet te veel voorstellen. Het Pruisische goevernement zal steeds voor de algemeene opinie in Duitschland moeten zwichten, dat blijkbaar den opvolger van Napoleon I wantrouwt en vijandig is, ondanks alle officieele betuigingen. Het ziet in hem den erfgenaam der veroveringszucht van zijn oom; ten minste den wraaknemer op de traktaten van 1815, die een voortdurenden hoon voor het eerste keizerrijk schijnen.

— Er wordt van een militaire overeenkomst tusschen Pruissen, Wurtemberg, Beijeren, het groothertogdom Baden en Keurhessen gesproken. Hetgeen de woorden des Keizers tot den hertog van Malakoff zou verklaren, toen hij zeide, dat het bevelhebberschap van het observatie-leger van het hoogste gewigt voor de toekomst van Frankrijk was. Dat leger zal tot honderd twintig duizend man worden opgevoerd, zoodra nieuwe ligtingen dit veroorloven. 't Zou mogelijk kunnen zijn dat de Keizer-zelf dat bevelhebberschap op zich nam; te meer daar het opperbevel over de keizerlijke garde, die gereed staat om op te rukken en vermoedelijk den strijd zal beginnen, aan prins Napoleon is gegeven. Overigens is het dekreet reeds gereed, om, ingeval van afwezendheid des Keizers het regentschap op de door den raad van State bepaalde grondslagen in te stellen. Men verwacht eerstdaags, in den *Moniteur*, een belangrijk manifest, ter verklaring der redenen, die Frankrijk tot den oorlog hebben geleid; welk manifest zeer noodzakelijk zou zijn, daar men ook van Oostenrijks zijde een memorandum verwacht.

— Het gerucht van een reis des Konings van België naar Weenen, wordt bepaald tegengesproken.

— In den loop des avonds is in de Tuileriën, onder het voorzitterschap des Keizers, een krijgsraad gehouden. Onmiddellijk daarop zijn aan de ministers van Oorlog en Marine bevelen gezonden. Ten twee ure des ochtends moesten er telegrafische orders aan de bevelhebbers in het zuiden, aan de admiraals en administratiën te Marseille en Toulon, Oran en Algiers overgemaakt zijn, om het oprukken der troepen naar Piëmont te bespoedigen. Zelfs is het gerucht verspreid, dat de Fransche troepen bereids op Sardiniesch grondgebied zijn, — doch daaraan wordt weinig geloof gegeven; immers men kan niet veronderstellen, dat het Fransche gouvernement daartoe bevel zou geven, alvorens de Oostenrijkers tot zoo ver zouden doorgedrongen zijn.

Intusschen meent men met zekerheid, dat de legerkorpsen achtereenvolgens Piëmont te binnen komen, zoodra men van den aanval der Oostenrijkers overtuigd is. Het eerste korps zal over Culoz en den berg Cenis; het tweede langs Grenoble, Briançon en Pignerol er binnen rukken; het derde te Genua ontschepen.

— Ten aanzien der krijgstoerustingen verneemt men, dat de Keizer het getal zijner adjudanten vermeerderd en uit zijn eigene beurs vijftienduizend franken aan ieder der officieren van zijn huis gegeven heeft, die Z. M. op den veldtogt zullen vergezellen. Men is verwonderd geweest, dat aan generaal Niel geen bevelhebberschap is opgedragen, dat meer aan de bijzondere bekwaamheden van dien verdienstelijken officier beantwoordt; doch die verwondering houdt op, als men weet dat het 4e legerkorps, aan 't hoofd waarvan hij staat, uitsluitend belast is

met het belegeringswerk en den aanval der versterkte liniën, die noodwendig in een veldtogt in Lombardije van groot gewigt zijn. Het vertrek van generaal Canrobert is, naar het schijnt, voorbarig aangekondigd.

— Men leest in den *Constitutionnel*: „Twee dagen geleden berigtten wij, luidens een Piëmonteesch blad, dat door het Sardinische goevernement aan de inwoners der omstreken van het meer *Maggiore* verboden was, den inval der Oostenrijkers aan die zijde tegenstand te bieden.

„Dit schijnt het gevolg van een bepaald plan, ten aanzien van dat gedeelte der grenzen genomen. Men meldt inderdaad, dat er bevel is gegeven om de nationale garden in de gemeenten nabij de Ticino, zooals bereids te Novara is gedaan, te ontwapenen. Men wil de provincie Lomellino niet met een legerkorps verdedigen, en de nationale garde alleen zou nutteloos de bevolking er van in gevaar brengen.

„De Piëmontesche troepen staan eenige uren van de grenzen, en wanneer, zoo als men verzekert, het door Oostenrijk aan Piëmont gesteld ultimatum, Zondag (Dingsdag 2 ure) verstreken is, dan zullen de Oostenrijkers regtstreeks het Sardiniesch grondgebied moeten betreden om den strijd te beginnen.

„Ondertusschen stroomen voortdurend vrijwilligers naar Genua."

— Uit Genua wordt geschreven, dat men in die vesting de ministers en het Parlement verwachtte; zij zullen er veiliger dan te Turijn zijn.

— Vrijdag was ter beurze van Marseille het gerucht in omloop, dat verscheidene schepen van Toulon naar Genua met de voorhoede vertrokken waren. Dit is het geval niet; maar mogt de oorlog verklaard worden dan kan men verzekerd zijn dat geen oogenblik verzuimd zal worden om Piëmont te hulp te snellen. Wat tot dat valsche gerucht schijnt aanleiding te hebben gegeven, is het vertrek van den *Eylau* en de fregatten *Imperieuse* en *Isly* naar Algerië, vanwaar die vaartuigen troepen moeten halen. De *Eylau*, zou, volgens den *Toulonais*, te Toulon het 2e regement Zouaven ontschepen.

De spoorweg van Toulon is voor het vervoer gereed.

— In de *Presse* leest men het volgende: „Men meldt dat de heer de Banneville, Fransch zaakgelastigde te Weenen, het bevel heeft ontvangen Weenen te verlaten, zoodra hij de tijding ontvangt, dat de Oostenrijksche troepen de Ticino zijn overgegaan.

„Het schijnt dat het protest van het Engelsche goevernement tegen Oostenrijks gedrag in zeer heftige woorden is gesteld. In diplomatieke kringen verhaalt men, dat lord Malmesburry tot den graaf Apponyi, Oostenrijksch ambassadeur, het volgende zou hebben gezegd: „Ge verstaat Engelsch, mijnheer de ambassadeur, welnu, open het woordenboek en zoek het krachtigste woord; het zal onze gevoelens ten aanzien van Oostenrijks gedrag, uitdrukken."

„Men beweert dat de tekst van het Oostenrijksche ultimatum te Parijs is aangekomen en in zeer gebiedenden toon gesteld is. De tijd der ontwapening loopt van Zaturdag namiddag ten 5 ure tot Dingsdag op hetzelfde uur.

„Men verwacht dat een Oostenrijksch officier, dadelijk na Sardinië's bepaalde weigering, de oorlogsverklaring zal overhandigen."

— De *Ami de la Religion* behelst het volgende:

„Gisteren berigtte de *Patrie*, en ook verscheidene oochtendbladen hebben 't herhaald, dat de Oostenrijkers de stad Ferrara hadden bezet, en de Kardinaal-goeverneur dier stad zich naar Bologna begeven en daartegen geprotesteerd had. Er bestaat geen Kardinaal van Ferrara, en wanneer de prelaat-goeverneur — zelfs ingeval de Oostenrijksche bezetting werkelijk geschied is — zich naar eene stad heeft begeven om te protesteren, dan zou hij waarschijnlijk Bologna niet hebben gekozen, waar hij nogmaals Oostenrijksche troepen zou hebben gevonden."

— Aan admiraal Rigault de Genouilley zouden bevelen zijn gezonden, om des noods door het bombarderen [illegible] de zaken in Cochinchina te bespoedigen en zich in staat te stellen om met zijne krijgsmagt terug te keeren. Men heeft ook het toezenden van versterkingen aan kolonel Faydherbe, om aan een expeditie van den goeverneur van Senegal in de binnenlanden van Afrika deel te nemen, uitgesteld.

— Men zegt, dat prinses Klotilda den vermaarden waaijer heeft gekocht, die [illegible] de koningin van Oude heeft toebehoord. Deze waaijer is van witte zijde, en rijk met smaragden en paarlen versierd. Het ivoren en gouden handvatsel vonkelt van robijnen en zeventien groote diamanten van het helderst water.

— In eene zitting van het Instituut kwam dezer dagen de heer Jobert de Lamballe met niet weinig ophef verklaren, dat er geen klopgeesten bestaan, en het geheim onthullen, waarvan zich sedert eenige jaren kwakzalvers bedienen om de ligtgeloovige menigte te misleiden. Hij beweerde dat het geklop, 't welk het teeken is dat de bewoners der andere wereld in aantogt of reeds tegenwoordig zijn, niets anders was dan het gevolg van een aan een muskel, spier of pees toegebragte drukking.

De zitplaats van dat gedruisch is in het been; namelijk de pees van het voorbeen, dat zich verschuift, brengt het gedruisch voort, 'twelk men onder tafels of op een afstand, naar verkiezing van den bewerker, hoort.

Bij de behandeling van een met zeker gebrek behebt meisje gelukte het den heer Jobert de Lamballe, de zitplaats van dat verschijnsel te ontdekken, 'twelk bereids aan een bovennatuurlijke oorzaak werd toegeschreven; en die ontdekking deed hem de handelingen gadeslaan, welke gebezigd worden om aan het bijgeloof voedsel te geven. 't Is mogelijk door op verschillende wijzen de muskels en pezen van den arm of het been in beweging te brengen, een gedruisch te veroorzaken als dat, waarvan gesproken wordt. Men verhaalt van een dame, die, eene zekere houding aannemende, hare heup zeer duidelijke slagen deed voortbrengen. Verscheidene Duitsche goochelaars bragten het in die kunst zoo ver, dat zij een geraas veroorzaakten als werd een marsch getrommeld.

Wat intusschen de heer Jobert de Lamballe van zijne ontdekking ter zake der bedriegerijen, die met de draaijende tafels en klopgeesten gepleegd worden, als iets nieuw in het Instituut heeft voorgedragen, is sinds jaren door de Engelsche en Amerikaansche geleerden aan het licht gebragt.

ENGELAND.

LONDEN, 25 April. De *Daily News* wil weten dat op denzelfden avond, waarop de Engelsche Regering berigt van Oostenrijks ultimatum ontving, een telegram naar graaf Buol werd afgezonden, om hem de verbazing en afkeuring des Britschen kabinets te berigten. Het antwoord des Oostenrijkschen Keizers liet zich niet lang wachten. Het blad gelooft op zekeren grond te kunnen berigten, dat Frans Jozef ronduit weigert zich nog eens aan het gevaar van uitstel te onderwerpen. Graaf Buol verzekerde de Engelsche ministers van zijn opregte hoogachting, verklaarde echter des ondanks, dat zijn doorluchtige meester zijn weg afgebakend heeft en dien tot het einde zal volgen.

— Lord Stanley heeft bedankt voor de aangeboden kandidatuur in de city bij de aanstaande verkiezingen voor het parlement.

— Men schrijft uit Berlijn aan de *Daily-News*:

„Pruissen stelt voor, om zoo mogelijk in overeenstemming met Engeland, met Oostenrijk een traktaat op de volgende voorwaarden te sluiten:

„1°. Oostenrijk moet zijne bijzondere traktaten met de Italiaansche Staten vernietigen, of ze in eenvoudige defensieve alliantiën veranderen; in allen geval moet het van het regt van feitelijk interventie afstaan, wat de binnenlandsche aangelegenheden der Italiaansche Staten betreft, en welk regt het krachtens die traktaten bezit.

„2°. Oostenrijk moet als leidraad van zijn toekomstig gedrag in Italië het beginsel van onzijdigheid erkennen.

„3°. Het moet zijne eischen, betreffende de bezetting van Plaisance bepalen bij het eenvoudig door de traktaten aangewezen regt, om in die stad een garnizoen te houden;

„4°. Het moet de Romeinsche legatiën ontruimen, tegelijkertijd dat de Fransche troepen Rome en Civita-Vecchia verlaten;

„5°. Het moet borg stellen, dat geen aanval tegen het Sardinische grondgebied zal worden ondernomen, indien die mogendheid denzelfden waarborg geeft van de Oostenrijksche bezettingen in Italië niet te zullen verontrusten.

„6°. Eindelijk moet het tot het zamenkomen van een Europeesch Kongres zijne toestemming geven, ten einde tot een wederzijdsche vreedzame overeenstemming te geraken, ten aanzien van de bepaalde regeling der Italiaansche Staten, steunende op de territoriale en soevereiniteitsregten, door de bestaande traktaten gewaarborgd.

„Anderzijds: Stemt Oostenrijk in die voorwaarden toe, dan verbindt Pruissen zich, eventueel ondersteund door Engeland:

„1°. Om tegenover die koncessiën Frankrijk en Sardinië tot het behoud des vredes te nopen;

„2°. Zich te verzetten tegen elke gewapende interventie in Sardinië van wege Frankrijk en des noods met een evenredige militaire magt;

„3°. En, als Oostenrijks bondgenoot, aan Frankrijk den oorlog te verklaren, zoodra de Fransche troepen een begin maken met de Alpen te overschrijden."

— Men leest in de *Continental Review*:

„Wanneer Lodewijk Napoleon zooveel geluk en bekwaamheid toont in den oorlog als in den vrede, dan wordt hij meester van Europa; want wij moeten het ons niet verhelen dat het de wereldheerschappij is, waarover op den bodem van Lombardije zal worden gedobbeld, en de Italiaansche kwestie slechts als voorwendsel zal gebezigd worden. Oostenrijk vat de wapens op, omdat het te sterk en te trotsch is, om zich als Portugal, zonder weêrstand te buigen, ook al wordt het als Portugal, door zijnen natuurlijken bondgenoot in den steek gelaten. De sympathie voor Italië is slechts het lokaas, waarmede Lodewijk Napoleon den argwaan van Europa tracht te doen verdwijnen en Oostenrijks bondgenooten te ontmoedigen. Indien al eenig spoor van werkelijke sympathie voor Italië bij hem te vinden ware, het zou zich reeds voor lang getoond hebben. Waarom bragt hij het groote hervormingsplan van den vermoorden Rossi niet ten uitvoer, toen hij door zijne overwinnende soldaten feitelijk de beheerscher van Rome was geworden? Zijne eenige bemoeijing was de bekende brief aan kolonel Edgar Ney, welke brief een onvruchtbaar protest bleef, en al spoedig door den steller vergeten werd onder de eerzuchtige plannen, waartoe hij den bijstand van den Paus en van de geestelijkheid behoefde. Sedert bleef hij tien jaren achtereen voor Italiës angstkreten doof. Gemakkelijk zou het hem geweest zijn, de Romeinsche regering tot eenige hervormingen over te halen. Waarom deed hij het niet? Omdat hij het niet wilde; omdat hij een voorwendsel tot oorlog noodig had. Zelfs in dezen oogenblik, en ofschoon zijne soldaten nog te Rome zijn, is het niet in die stad dat hij een bewijs poogt te geven van zijne splinternieuwe sympathie voor de Italiaansche zaak, en evenmin wilde hij met Engeland te Napels gemeenschappelijk handelen, want daar, zoowel als te Rome, gold het slechts de invoering van vredelievende hervormingen, en in zulke dingen heeft Lodewijk Napoleon geen zin. Veeleer schepte hij er behagen in, Sardinië van den weg van matigen vooruitgang af te lokken en op de glibberige baan van kansen en gevaren te slingeren. Welke ook de uitslag moge zijn van den oorlog, waarmede Europa bedreigd wordt, de zaak der Italiaansche vrijheid zal er onmogelijk bij winnen. Blijft Oostenrijk overwinnaar, dan zal het den Italiaansche gewesten hunne poging tot verkrijging der onafhankelijkheid zwaar doen boeten, te meer daar die poging juist in een tijd gedaan werd, toen het, op zijne wijze nog al met verlichte begrippen en met een opregten wensch verzoenend te handelen, hun het juk minder zwaar trachtte te doen vallen. Wanneer integendeel het krijgsgeluk de napoleontische adelaars mogt begunstigen, waar zullen die adelaars dan halt maken? Wat zal er dan worden van Sardinië met zijne kamers en zijne drukpers, wanneer het van den door den trots der overwinning opgeblazen despoot afhankelijk wordt? Cavour zou misschien te Milaan mogen blijven regeren, doch onder beding dat hij zich dikwijls naar Parijs begeve, en dat het Sardinische Parlement naar het model van het Fransche Wetg. Ligchaam worde ingerigt. Thans gebruikt Lodewijk Napoloen de Italianen als een middel, om den liberalen zin van Europa tegen Oostenrijk te keeren. Heeft hij Oostenrijk eens overweldigd, dan gebruikt hij de [illegible] en de kapitalen van Italië om diegenen aan te [illegible], welke Oostenrijk door hem lieten overweldigen. Wanneer echter het keizerlijke stelsel op het vasteland zegeviert, als alle bondgenooten van Engeland de een na den ander geslagen zijn, dan zal hij nog slechts ééne groote zege te bevechten, nog slechts één volk te demoedigen, nog slechts ééne vrije en konstitutionnele Regering in het evenbeeld van het keizerrijk te veranderen hebben. Wij kunnen niet anders dan de vurige hoop koesteren, dat de staatslieden van Engeland de toekomst in den spiegel van het tegenwoordige mogen aanschouwen en met wijsheid mogen handelen, zoo lang het nog tijd is."

— Met de *Tagus* zijn berigten ontvangen uit Lissabon van 17 dezer. In Portugal was men zeer bevreesd voor den oogst, ten gevolge van het aanhoudend gebrek aan regen. Alle graansoorten waren aanmerkelijk in prijs gestegen en hoewel voor eenigen tijd de vrije invoer van vreemde tarwe, gerst en boonen tot het einde van Mei gedekreteerd was, stond de regering op het punt aan de Cortes magtiging te verzoeken om de havens tot het einde van Dec. opengesteld te laten. Ook zouden zij een wetsontwerp indienen tot vermindering van het regt op vreemde rijst tot een derde van het tegenwoordig bedrag.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 23 Aug. Dat men hier aan Piëmonts toegevendheid niet gelooft, bewijst het feit dat in de laatste dagen alle vervoermiddelen van den Zuiderspoorweg zijn te baat genomen om troepen naar Italië te zenden. Ook is aan het Oostenrijksche hoofdkwartier bevel gezonden zich gereed te houden om ieder oogenblik het gansche leger naar de Piëmontesche grenzen te doen oprukken.

Met gespannen nieuwsgierigheid ziet men hier de uitkomst der zending [illegible] Karoly te gemoet. Sommigen, die met het [illegible] kabinet bekend zijn, twijfelen dat het den [illegible] gelukken zal van Ruslands zijde een onzijdigheids verklaring te verwerven, ingeval de oorlog tusschen Frankrijk en Oostenrijk uitbrak. Tot hiertoe is er niets 't welk doet vermoeden dat 't Ruslands voornemen is met de Oostenrijksche politiek zamen te gaan. — Men spreekt wederom van het vereenigen van Russische troepen aan de grenzen van Bessarabië en Polen.

— Brieven uit Turijn en Florence, de eerste van den 21n en de tweede van den 22n, melden, dat de Oostenrijkers tot op dat oogenblik geene demonstratiën hadden gedaan; in Toskane heerschte evenwel groote ongerustheid. Het gerucht was er verspreid, dat de Oostenrijkers, om te beginnen, voornemens waren zich van Livorna meester te maken. Men verwachtte dat de groothertog daartegen zou protesteren; hij wilde onzijdig blijven; maar 't is te vreezen, dat graaf Paar, die op dit oogenblik te Parma is en de gansche beweging bestuurt, zal volharden in de uitvoering der aan hem gegeven bevelen.

Te Plaisance zou de bevelhebber der vesting, die geene gelden bezat om de soldij der troepen te betalen, zich gemakkelijkshalve van de stedelijke kas hebben meester gemaakt. De ontvanger moest zwichten en ontving een kwitantie van omstreeks 40,000 franks, die in de kas voorhanden waren, met de verzekering dat de hertogin daarvoor gekrediteerd zou worden. Deze is steeds zeer bemind bij de bevolking; men verwacht alle oogenblikken van haar een proklamatie, waarbij zij verklaart dat, door de omstandigheden gedwongen, zij voor het geweld zwicht en zich met haar zoon verwijdert. In dat geval zal zij een Regerings-kommissie benoemen om in hare afwezendheid het gezag te voeren.

De studenten uit alle oorden van Italië spoeden zich naar Piëmont; de vrijwilligers zijn zoo talrijk dat door het ministerie het besluit is genomen met onbepaald verlof de kontingenten der klasse van 1828 naar hunne haardsteden terug te zenden. Verscheidene regimenten Kroaten zijn in Lombardije aangekomen. Zij hebben deze week Milaan verlaten en zijn gedeeltelijk naar Como en Pavia opgerukt. De verschijning alleen dier troepen brengt bij de bevolkingen een groote ontzetting te weeg; het zijn wezenlijke wilden. Toen men te Como van hunne komst verwittigd werd, heerschte er bij de inwoners een groote verslagenheid; om de gemoederen gerust te stellen was de militaire kommandant verpligt geweest af te kondigen, dat elk misdrijf streng gestraft zou worden.

Milaan is waarschijnlijk op dit oogenblik in staat van beleg verklaard; er is eene proklamatie gedrukt, welke de burgers tot rust vermaant. De vaart op de Po is gestaakt; alle oogenblikken verwacht men den Keizer van Oostenrijk, die zich waarschijnlijk te Venetië niet zal ophouden, maar regtstreeks naar Verona voortreizen. Naar men zegt wordt hij door eenige jonge aartshertogen vergezeld. Verscheidene hoofdofficieren, onder anderen, generaal Benedek, chef van den staf, maakten zich gereed om naar Venetië te vertrekken, en den Keizer te gemoet te gaan. De ongerustheid aldaar is zoo groot, dat het koffijhuis *Florian*, op het St. Markusplein, het hoofdkwartier der fashionable wereld dier stad, dat dag noch nacht gesloten wordt, bijna verlaten is. De hooge adel houdt zich in zijne paleizen opgesloten, en ontvangt niemand.

Te Bologna en Ancona heeft men bevel ontvangen om de noodige maatregelen te nemen tot de ontvangst van nieuwe troepen.

— De aartshertog Albrecht is heden ochtend ten 8 ure met gevolg van Berlijn over Dresden hier aangekomen en heeft zich kort daarop tot den Keizer begeven.

— De gezondheidstoestand van den sinds lang zieken Banus van Kroatie, graaf Jellalich, verslimmert, en de artsen zeggen, dat de krachten van den zieke plotseling sterk zijn afgenomen.

— Uit Genua wordt geschreven, dat bij gelegenheid der komst van vrijwilligers, aan het Oostenrijksch konsulaatsgebouw ongeregeldheden zijn voorgevallen.

ITALIE.

NAPELS, 23 April. De Koning ligt op zijn uiterste. De Koningin wil twee stedehouders des Konings benoemd hebben, eenen voor de provinciën op het vasteland, en eenen voor Sicilië. Op Sicilië neemt de gisting toe. Elken dag kan er een opstand uitbreken.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 26 April.

BEVALLEN (22 April): A. Regtdoorzee, geb. Worm, Z.
OVERLEDEN (20 April): G. Jouker, geb. van der Sell, 57 j.
A. E. A. Knes[illegible] Wildt, 31 j.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	[illegible]	2/m. [illegible]no	f 39
Zigt	[illegible]	[illegible]	78
2/m. Bordeaux	55⅓	3/m. [illegible]sburg	170
½/m. [illegible]	55½	6/w. Weenen	98
3/m. Madrid	239	„ Augsburg	99
„ Cadix	241	„ Frankfort	99½
„ Sevilla	238	2/m. Hamburg	35 1/16
„ Bilbao	238	Zigt	35 5/16
„ Lissabon	40¾	2/m. Londen	11.63
„ Porto	40¾	Zigt	11.78½
3/m. Genua	45⅞	Rotterdam	½

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

		23 April 4½ u.		geb.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.	103¾	à	
Nederl. Bank	4 „			
Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pCt.		59 13/16	60⅜	60⅛
Dito Dito	3 „	71¼	71¾	71½
Dito Dito	4 „	92	93	93
Amortisatie-Syndikaat	3½ „			
Aand. Handel-Maatsch.	„	138	138¼	
Oost-Ind. Leening	4 „	92		
Aand. Holl. Spoorweg	„	[illegible]		
Leening idem	4½ „	[illegible]		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½ „			
Maatschappij van Weld.	4 „			
België, Cert. Adm. B. Bk.	2½ „			
Dito *Rothschild*	2½ „	48½		
Frankrijk, Certifikaten	3 „			
Spanje, Obligatiën	1½ „	28	28¼	28⅛
Dito	3 „	40½		
Dito Binnenlandsche	3 „	37½	38	37⅝
Amortisable Schuld				
Bewijzen Coupon				
Crediet Instel. bij *Prost & C°.*				
Portugal, Obligatiën	3 „	41⅞	42	41⅞
Dito 1856	3 „	41½	41¾	41⅝
Uitgestelde				
Rusl., Obl. bij *Hope en C°.*	5 „	100¼		
Dito bij idem 1828/1829	5 „	99⅞	100	
Cert. bij idem 1831/1833	5 „			
Dito bij idem 1840	4 „	80		
Dito bij *Stieglitz*	4 „			
Dito Nieuwe	4 „			
Dito 5de Serie	5 „			
Dito 1855, 6de Serie	5 „	96½	96¾	
Dito Adm. te Hamburg	5 „			
Dito dito te Londen	5 „			
Dito dito dito	4½ „			
Inschrijv. in Assignatiën	6 „			
Certifikaten van dito	6 „			
Spoorweg Aktiën	5 „			
Polen, Aand. 1835, fl. 500				
Obligatiën	4 pCt.			
Pruissen, Oblig.	4½ „			
Aandeelen 1854	3½ „			
Oostenrijk, Obl. bij *Goll en C.*	5 „			
Dito dito	4 „			
Dito Metalliek	5 „	49¼	50⅛	49¾
Dito Rente Amsterdam	5 „	64 15/16	65¾	64 15/16
Dito Nationale 1854	5 „	54¼	55½	54 13/16
Dito dito	2½ „	26½	27¼	26⅞
Weener Bankaktiën	f	760	775	
Dito Aand. fl. 250, 1838	„			
Dito dito „ 250, 1854	4 pCt.	255	260	
Beijeren, Spoorweg Aandeelen				
Napels, Cert. bij *L en B.*	5 „			
Dito bij *Rotschild*	5 „			
Denemarken, Obl. te Lond.	5 „			
Dito				
Braz. Geldl. 1824 v. £ 100	5 „	97½		
Dito 1839 van £ 100	5 „			
Dito 1843 „ „ 100	5 „			
Dito 1852	4½ „			
Dito 1858	4½ „			
Sardinië	5 „			
Peru, Geldl. 1854	4½ „			
Dito te Parijs	„			
Ecuador, Oblig. 1855	1 „			
Venezuela, dito 6 pCt. thans	5 „	39		
Dito Uitgestelde	2½ „	15 15/16	16 1/16	
Grenada, Obligatiën	3½ „	15⅞	16	16
Dito Uitgestelde		5	5⅛	
Mexiko, dito	3 „	18⅛	18¼	
N.rd-Amer. Ph. *Hope en C.*, Lr. A	„			
Dito dito Lr. B	„			
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Amerik. Bank-Aktiën				
Illinois Spoorw. Aandeelen				
Dito Oblig. Constr. Bons	7 pCt.	79¼	79½	
Louisiana	5 „	5		
Grieken, Obl. Geldl. 1825	5 „			

Handel-Maatschappij kontant [illegible] dito Leening 1858 4 pCt. —; Russische Spoorweg doorgeh. [illegible] 28; Hypotheek 4½ pCt. —; Fr.-Oost. Spoorw.-Oblig. bij Hope [illegible] pCt. —.

Algemeen flaauwe stemming, met niet veel handel.

Koers van het Geld: Beleening 3½ pCt., Prolongatie 4 pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS VAN HEDEN tot 3½ ure.

Nederl., Werkel. Schuld à 2½ pc. 59¾, Aand. Handel-Maatsch. —, Spanje, Binnenl. 3 pc. 36, Rusl. Obl. bij Hope en C°. 5 pc. 98¾, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 93, Oostenrijk, Met. 5 pc. 41¼, dito Rente Amst. 5 pc. 57¼, dito Nationale 1854 5 pc. 47⅝, dito 2½ pc. 23½.

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 25 April. België 2½ pc. 53.75p; 4½ pc 91.5 p; Metal. 47.—p; Nation. 53.—; Spanje 1½ pc. 21.—p; 3 pc. 36.75p.

PARIJS, 25 April. Rente kont. 4½ pc. 91.— [illegible] April 3 pc. 62.80; Credit mobilier 542; Fr. [illegible] Spanje 1½ pc. 28; 3 pc. 37; Rom. Leening [illegible]

LONDEN, 25 April. Cons. 92⅝ [illegible] 5 pc. 101; 3 pc. Mexiko 19; 4½ pc. Peru 91; 3 pc. id. 71; 4½ pc. id. doll. bonds 81½; Grenada uitgest. [illegible] id. werkelijke 20; 5 pc. Venezuela 43; 2½ pc. id. 16½; 3 pc. Port. 42; 3 pc. Spanje 42; 1½ pc. id. 28½; Coupons [illegible] Amortis. 9; 4½ pc. Russen 96; 5 pc. id. 109; 2½ pc. Holland 58½; 4 pc. id. 96; Illinois Shares 60; id. 7 pc. Oblig. 77; Sardinië 77; Ecuador [illegible]

WEENEN, 23 April. Met. 5 pc. [illegible]; Nat. 74.—; Bank-Aktiën 810; Noord-[illegible] 158; Credit Anst. 168; O.-Fr. Spoorw. akt. 229; [illegible] Venetiaans. —.—; Nieuwe —.—; Wissel op Londen 3/m. 11.90; Goud 17; Zilver —.

BERLIJN, 23 April. Metalliek 5 pc. 52; Nationale 56; Stiegl. 5de serie 101; 6de id. 101; Rusland 5 pc. 108; Pruiss. Staats. 4½ pc. 100; Wissel op Londen 2/m. 6 th. 18⅜, Parijs 79, Hamburg 151⅝, Amst. 141, Weenen 79, Petersburg 97, Diskonto 4.

HAMBURG, 23 April. Mexikanen 4½, Spanje 3 pc. 37; 1½ pc. 27⅜, Rusland 5 pc. 104; 4½ pc. —, Vereinsbank —, Noord-Duits. bank —, Wissel op Londen 3/m. —.—; Amsterd. —.—, Diskonto —.

FRANKFORT, 23 April. Metalliek 5 pc. 50, Nation. 56; Spanje 3 pc. 38, 1½ pc. 28¼; Wissel op Londen 116¼, Weenen 93, Parijs —, Diskonto 3½.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 26 April.

Tarwe en Rogge merkelijk hooger verkocht. 132 ℔ p. witb. Poolsche f 355; 130 ℔ n. b. dito f 310; 129 ℔ dito f 330, 305; 134 ℔ j. Rostocker f 305, 357; 129 ℔ n. Vriessche f 243.

Rogge: 125 ℔ Pruissische f 194 17; 129 ℔ Rostocker f 203; 121 ℔ Odessa f 108; 119, 20 ℔ Archangel 180, 1; 117 ℔ Petersburgsche f 179.

Garst f 3 hooger: 102 ℔ Vriesche Winter f 136 à 102 ℔ dito f 138 van de molen.

ROTTERDAM, 23 April. Rogge: 145/2 ℔ Archangel f 170; 154/2 ℔ Belgische f 179. — Gerst: 132/2 ℔ fijne Zweedsche f 160. — Koolzaad: Fransche 59 £.

SCHIEDAM, 23 April. Van Rogge verkocht: 145/2 ℔ Archangel f 176 3/m. — Moutwijn f 13.50; Jenever f 19.—; Amst. Proef f 20,25 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling f 2,— per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 24 April. Ondine (st.), Bordeaux [illegible]
HELVOET, 25 April. Truel, l'Espérance, St. [illegible]

UITGEZEILD:

TEXEL, 26 April. Obelt, Johannes Christiaan, Batavia.
HELVOET, 24 April. Pompe, Hendrina, Hartlepool en Hong-Kong.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 26 April, in lading naar:

Coblenz.	A. Deinum, Stad Amsterdam.
Urdingen.	J. Dombeek, Wilhelmina.
Ludwigh., Heilbron en Mannh.	G. Verhuven, Karl von Rotteck.
Wezel.	A. Balk, Alma.

Advertentiën.

Voorspoedig bevallen van een *ZOON*, ANTOINETTE T. MULDER — STOFFELS.

AMSTERDAM, 25 April 1859. (1303)

(1304) Tot innige droefheid van mij en mijn beide kinderen, overleed heden mijn dierbare Echtgenoot, L. J. SLOOTS, na vroegtijdig versterkt te zijn met de troostmiddelen der H. Kerk, in den ouderdom van ruim 46 jaren en een zeer gelukkig huwelijk van 23 jaren.

M. C. SLOOTS, REMME.

BIJ LEYDEN, 23 April 1859.

De Bleekerij zal vooreerst door de Weduwe worden aangehouden.

Men vraagt te Rotterdam een *Hulponderwijzer*, van de R. C. Godsdienst, Traktement f 250, met uitzigt op verhooging. Adres met *franco* brieven onder letter A. aan den Boekhandelaar G. W. VAN BELLE, te Rotterdam. (1305)

Men vraagt ten spoedigste op een Seminarie ten Platten Lande, tegen billijke voorwaarden, een **Jongeling** van 16 tot 18 jaren, R. C., een vlugge hand schrijvende en goed kunnende rekenen. Inclinerende adressere men zich met eigenhandig geschreven brieven onder letter P., *franco* bij den Boekdrukker G. J. VAN LEEUWEN, Haarlemstraat te Leyden. (1306)

(1307) Er biedt zich aan een *Hulponderwijzeres* van de R. C. Godsdienst, bekend met de Fransche taal en de Muzijk.

Belanghebbenden gelieven zich te adresseren met *franco* brieven onder letter A. bij J. VAN LINDERT, Boekhandelaar te Cuyk.

IJZERGIETERIJ te 's Hertogenbosch.

De Ondergeteekenden, hebben de eer ter kennis te brengen, dat bij hen voorhanden is, eene ruime sortering van **IJzeren Monumenten** en **Kolommen** voor Kerkhoven, met of zonder grafschrift, in verschillende grootte en prijzen.

(1308) **CHEVALIER & Cie.**

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.